

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 584. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ.

Ο ΠΡΟΕΒΡΟΣ Γ ΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΕΠΙ ΓΡΟΠΗΣ, ΕΦΟΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΓΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, ΚΤΑ.

Δεκατέσταρες μῆνες παρῆλθον, ἀρέτου ή Κυβερνητικής τύδιότης νάδιοις νὰ μὲ τιμῆσῃ μὲ τὴν ἑρῷαν τὸν διαρρόων καταστημάτων, τὰ ὅποια ἐσυστήθησαν εἰς τὴν Λίγιναν, δικὸν νὰ καταρτίζεται ἡ νεολαία εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ πειδεῖσαν, καὶ οὕτω νὰ πρωποχρεισθῇ ἡ μέλλουσα μόνιμες καὶ ἀλτηνὴ τοῦ ἔθνους εἰδαμενία. Όδεν ἡτον γρέος μου νὰ παρουσιάσω πρὸ μὲν μηνῶν τὴν περὶ τῶν διαρρόων τούτων καταστημάτων ἀναρρόχην μων' ἀλλ' ἔκρινα εὐλογηνὸν νὰ ἔναρξάλω τὸ πρᾶγμα μέχρι τοῦ τέλους του ἐνικυτοῦ, διὰ νὰ προσδιοισθῇ ὁ γρόνος, καθ' ὃν πρέπει εἰς τὸ ἔδη; να ταῦτα ποιήσαλλωνται εἰς τὴν Κυβερνητικήν αἱ περὶ ταῦτη, τῆς ὑποβέτεω, εἰς αὐτὴν δραμόμενας ἔκθεσεις.

Ορφανοτροφεῖον.

Τὸ Ορφανοτροφεῖον περιεῖχε περὶ τὸ τέλη του 1829 ἔτους 495 ὥποτρόφους.

Πολλαὶ οἰκογένειαι κλαίουσαι ως θυνατωμένα ἢ ὑποδυλωμένα τὰ τέκνατων, εὐτύχησαν νὰ τὰ εὔσωτιν ἐλευθερώμένα καὶ περιαδεδομένα εἰς τοῦτο τὸ δικὸν τὴν ἄνθην καὶ δυστυχὴ νεολαίαν ἀνεγέρῃε, χτυλον ἐξ αὐτῶν ἄλλαι μὲν ἀπὸ φιλοστοργίαν νικώνται, ἄλλαι δὲ, ἀρέτου ή εἰρήνη τῆς ἀπενήγκης πάλιν εἰς τὰς πετρικές ἑττας τῶν, εὐρυτάτους πόρους νὰ θρέψωτι τὰ ἴδια τῶν τέκνα καὶ νὰ τὸ ἀνθρόψωσιν εἰς τὰ πανταχοῦ τῆς Ἐλλάδος ἀνεγειρένεκ σχολεῖα, μᾶς τὰ ἔζητον. Τὸ ζήτημά των ἔγεινε περισσεκτόν, καὶ ἀπειδώκμεν εἰς αὐτὰς 98 πατέσι.

Η συγκατάθεσις, αἱ παρακινέσεις, αἱ ἐλαφρὶ τιμωρίαι καὶ μὴ σωματικαὶ, αἱ μόναι συγγωρημέναι εἰς τὸ κατάστημα, δὲν ἴσχυσαν νὰ σωρονίσωσιν ἄλλα τινὰ ὄλιγα τὸν ἀριθμὸν εἰτε εἴτε παιδιά· δῆν ἐπειδὴ ή μετὰ τῶν ἄλλων ὄργων διατίκα καὶ εἰς αὐτὰ ἐγίνετο ὄγκος· καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἐπικίνδυνος, ἀπεβληθῆσαν καὶ ἀπεσταλγεῖσαν εἰς τὰς πατρίδας τῶν συστημέναι εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἀργας.

Οἱ ἔξωθεντες οὖτι, ἐνιαὶ ὄντες τὸν ἀστικὸν, ἔγειναν αὐτοὺς μιας σωτηρίου πρωτοβολης εἰς τὰ λοιπὰ πατέσι ὅλοι συγ-

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐπονομαία Φοίνιδες 36

Ἐπονομαία 18

Τριμηνικά 9

Α συνδρομὴ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐπὶ τὸ Γραφεῖο τῆς Εφευρείδος, εἰς δὲ τὰ δειπνά μέσην τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επιστάταις τοῦ Τρυφερομείου

18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

δὸν ἐπέστρεψκεν εἰς τὴν Λίγιναν, καὶ παρουσιασθέντες γυμνοὶ καὶ πινακισμένοι εἰς τὰς θύρας τοῦ Ορφανοτροφείου, ἐδέοντο νὰ συγκαταλεγθῶσι πάλιν εἰς τοὺς ὑπετρόφους, ὅμολογοῦντες τὴν μεταξὺ τῆς παρελθούσης καὶ παρούσης αὐτῶν καταστάσεως διαρροήν εἰσηκούσθησαν, καὶ διὰ τῆς καλῆς τινὸς δικιγωγῆς ἔδειχν τὴν ἀκτηνὴν αὐτῶν μεταμέλεικαν.

Ολοὶ οἱ νέοι δὲν ἔχουν τὰς αἵτις κλίσεις, οὔτε ὅλοι θέλουν ἢ μέλλουν νὰ ὠφελήσωσι μὲ τὰ γράμματα τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, τῆς ὅποιας τὸ ἐναρμόνιον δῆλον συνπληροῦται ἀπὸ τὰς ἀγωνίας τῶν μερών γραφ. Ή σορίες καὶ ἡ εὐθύτης τῆς Κυβερνήσεως; μὴ διακρίνουσι τὰ μειράκια ταῦτα ἐκ τοῦ λευπροῦ ἢ ἀσήμου γένους αὐτῶν, ἀλλὰ θεωροῦσι μὲ τὴν αὐτὴν ἀγάπην ὡς ἴστοικας τῆς πατρίδος τέκνα, κέλυψικαν ἄλλην μεταξὺ αὐτῶν διαρροήν δεν γνωρίζει, πακέτην ὁποίαν προσδιορίζουσιν αἱ αὐτοπρεωτεύτως ἐκφράζομεναι κλίσεις ἐνός ἑκάστου, συνυπολογούμεναι ἀπὸ τοὺς τυχὸν σωζόμενους πλησιετάτους; συγγενεῖς του. Εντεῦθεν εἰς ἄλλους μὲν ἔδιθησαν οἱ τρόποι, διὰ νὰ τελειωποιηθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Ορφανοτροφείου εἰς τὰ γράμματα, ἄλλοι δὲ ἐνηγκαλίσθησαν τὰς μηχανικὰς τέχνας, μάλιστα τὰς εἰς πάντα τόπουν, πρὸ πάντων ὅμως εἰς τὴν Ἐλλάδα συμφροτάτας, τὴν Γεωργικὴν καὶ Ναυτικὴν. Έκ τῶν πρώτων συγκατελέγηθησαν ως ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως,

Εἰς μὲν τὸ ἐν Ναυπλίῳ Κεντρικὸν Σχολεῖον τοῦ Πολέμου 6 προκόπτοντες κατ' ἔξυπην, ως μανθάνομεν μὲ γαράν μας μεγάλην.

Εἰς δὲ τὸ ἐν Λιγίνῃ Κεντρικὸν Σχολεῖον 5

Εἰς δὲ τὸ ἐν Πόρῳ Εκκλησιαστικὸν Σχολεῖον 1

12

Ἐκ τῶν δευτέρων κατετάχθησαν,

Εἰς μὲν τὸ ἐν Τύρινθι Τυπικὸν Λγραντίπιον 15

Εἰς δὲ τὴν Ναυτικὴν εἰς τὰ θύνικα πλοῖα 65

Εἰς δὲ τὴν γραμμογραφικὴν, εἰς Σύραν 2

Εἰς δὲ τὴν σκυτοτομικὴν καὶ ἄλλας βαναύσους,

εἰς Λιγίναν 9

Εἰς τὸ φρουρικοπωλεῖον ἐν Γύρα 1

Εἰς διαφόρους τέχνας, εἰς Ναυπλίον 12

Εἰς τὴν Τυπογραφίαν εἰς Ναύπλιον 2

Εἰς τὴν Τυπογραφίαν εἰς Λιγίναν 4

122

Ἄν τὴν ἀνατοιχὴ τῶν πρότων αἰπεῖτη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἔπειδε πολὺ μεγαλύτερη παρά οὐαίσασεν ἀν-

τρέψανται αὐτοὺς εἰς τὸ Ὀρφανοτρόφεῖον, μηγαλύτερα δύοις
χρειάζονται καὶ εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν δευτέρων, διότι
καὶ εἰς αὐτοὺς εἶναι ἀναγκαῖα καὶ βιβλία καὶ διδάσκαλοι,
διὰ τὸ διαπεράσμον πὸ μικρότερον σταθμὸν τῆς παιδείας,
ἵπποι δρόμοῖς εἰς τὸ παρ' αὐτῶν ἐκλεγθὲν ἐπιτίθεμα.

Λύπην μην ἀναγκήζουμει ἐδώ νῦν σημειώτω δύοις
τῷ ὑποτρόφῳν προπασεν ὁ θάνατος· τοῦτο εἶναι 33. Οἱ
ἀριθμὸι δύοις εἰς τὸν ἐνδέχεται νῦν φανῆσθαι, οἷς καὶ
ὑπεραινεῖ τῷ ὄντι, τὸν μέσον πίλην ὅρον τῶν ἐτριῶν
θανάτων, κατὰ τοὺς πίννας τῶν βιολογιστῶν ἀλλα
προστιθεῖται νῦν λογαριασμὸν αὐτοὺς τοὺς θανάτους ὅχι εἰς τὸν
ἐνικάτον, ἀλλ' εἰς 14 μῆνας 6. ὅχι εἰς μόνους τοὺς 495,
οἵτε εἰς ὑπῆρχον εἰς τὸ Ὀρφανοτρόφεῖον κατὰ τὸ 1829, ἀλ-
λὰ καὶ εἰς τοὺς 167, οἵτινες διαδοχικῶς κατετάσσονται εἰς
αὖτε ἕως εἰς τὰ τέλη τοῦ 1830· γ. δτὶ εἰς τοῦτο τὸ διά-
στημα περιλαμβάνονται δύο χειμῶνες, εἰς τῶν ὅτοῖν εἴτε
ψυχρότατος ὡς πρὸς τὸ κλίμα μᾶς δ. δτὶ τὸ ἀνθεώπινον γένος
εἴναι μᾶλλον ὑποκείμενον εἰς τὸν θάνατον κατὰ τοὺς πρώτους
χρόνους τῆς ζωῆς του· ἐ. τέλος πάντων, δτὶ τὰ παιδιά ταῦτα
ἥσσον λείψχνα δεινῶν παθημάτων καὶ πολυγρονίου δουλείας,
καὶ δτὶ τὰ πλεῖστα μᾶς τὸ ἀπέδωκεν ἡ Διογοπτος, πάσχοντα
τὴν ἐνδημικὴν τῆς νόσου, τὴν ὄφιαλμίαν.

Ἐκ τῶν ἄνω εἰρημένων συνάγεται, δτὶ ἀπὸ τοὺς 495 ὑπο-
τρόφους τοῦ Ὀρφανοτρόφεῖον 255 ἐξῆλθον εἰς τὸ διάστημα
τοῦ παρελθόντος ἔτους μέχρι τῆς σήμερον ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ
εἰσῆλθον ἄλλοι 167, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν νῦν ὑποτρόφων
σύγκειται ἀπὸ 407, τούτοις 88 ὀλιγωτέρους παρὰ τοὺς τοῦ
παρελθόντος ἔτους.

Διατρέπονται δὲ τὰ μειράκια κατὰ τὰς διαφόρους διδασκα-
λίας, θέλομεν ἴδειν δτὶ

Τὸ Ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον ἔχει μαθητὰς	300
Τὸ Ελληνικὸν	40
Τὸ τῆς Ἀριθμητικῆς	40
Τὸ τῆς Ἰχνογραφίας	30
Τὸ τῆς Εκκλησιαστικῆς Μουσικῆς	32

Τὸ τῆς Γυμναστικῆς σχεδὸν ὅλους.

Τὸ Ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον διωργανίσθη ἀπὸ τὰ μέσα
τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου κατὰ τὸν νέον Οδηγὸν τῆς
Μεθόδου. Παρεκτὸς τῶν ἄλλων μαθημάτων εἰσῆγεται προσέτι
καὶ τὸ τῆς Γραμμικῆς Ἰχνογραφίας.

Μαθηματικὸν εἰς ὅλους ὡς καὶ εἰς τοὺς ἔξωθεν ἀκροατὰς
εἴναι τὸ τῆς Ιερᾶς Ἰστορίας καὶ τῆς Κατηχήσεως,
ἐσχάτως διορισθεὶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἢτις εἴναι πεπεισμένη
δτὶ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν ἐσυντήρησεν εἰς τοὺς Ἐλληνας καὶ
γλώσσαν καὶ πατρίδα, καὶ ἀρχαῖς, νῦν δέκανος ἀναμνήσεις, καὶ
ἔξαναγάρισεν εἰς αὐτοὺς τὴν πολιτεικὴν ὑπαρξίαν, τῆς ὁποίας
καὶ εἴναι στῦλος καὶ ἐδεσμίωμα.

Εἰσῆγεται εἰς τὸ Ὀρφανοτρόφεῖον καὶ τινες τέχναι μηχα-
νικαὶ πρὸς γύμνατιν τῶν ἐν αὐτῷ καταικούντων ὑποτρόφων
ὅθεν καταγίνονται

Εἰς τὴν βιβλιοδετικὴν	4
Εἰς τὴν φατεικὴν	5
Εἰς τὴν ξυλουργικὴν	2

Εἰς τοὺς ὄποιους προσθέτομεν 4 τῆς Τυπογραφίας.

Η Κυβέρνησις προβλέπουσκ δτὶ δεν ἀρκεῖ μόνον νῦν μηνθό-
νουν οἱ ὑπότροφοι τὰς τέχνας, ἀλλὰ καὶ δτὶ πρέπει νῦν τας διάλ-
λωσιν εἰς πρᾶξιν, διὰ νῦν πορτώνται ἐξ αὐτῶν ἐντίμως τὰ
πρὸς ζωὴν, διέταξε, χάριν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ὀρφα-
νοτρόφεῖον διδασκομένων αὐτῆς, νῦν ἀποταμιεύεται κατὰ μέρος
δι ἐα ἔκαστον κατὰ πάταν ἐδομάδα εἰς φοίνικα, διὰ νῦν
συμπληρωθῆν ἐν κεφάλαιον, τοόποιον θέλει τοὺς γραμμιστές,
αφοῦ ἐκμάθωσι τὰς τέχνας, εἰς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδειῶν
εἰς αὐτὰν ἐργαλείων.

Θεωροῦντες τοὺς ὑποτρόφους ὡς ἐκ τῶν τόπων τῆς γεωγ- ραφίας τῶν εὑρίσκομεν ὄντας εἰς τὸ Ὀρφανοτρόφεῖον	
Περὶ μὲν τὰ τέλη τοῦ 1829 ἔτους	Περὶ δὲ τὰ τέλη τοῦ 1830 ἔτους
Πελοποννησίους	140
Σερερελλαδίτας	175
Νησιώτας	25
Προσφύγους	155
	407

Τοὺς τελευταίους τούτους υἱοθέτησεν ἡ Κυβέρνησις, ἡ διότι
οἱ πατέρες αὐτῶν ἀπέθαναν εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, ἡ διότι, ὡς
ὁμόθρησκοι, ὁμογενεῖς καὶ ὁμοιοπαθεῖς, ἐπεκαλοῦντο τὴν
ἀντιληψίην της.

Τοιαύτη εἶναι τοῦ Ὀρφανοτρόφεῖον ἡ κατάστασις ὡς πρὸς
τοὺς ὑποτρόφους· ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν δύμας καὶ ἐκπαιδεύ-
σιν αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν διειπλάσιων σημειώσεων μαθήματα
διδασκαλῶν, εἶναι διωρισμένοι

Εἰς Οἰκονόμος καὶ ὁ Γενικὸς Επιστάτης	2
Ο Εργμένος	1
Διατρόπος	1
Οι ἡλικιώτεροι τεχνῖται	3

Ἐπιστάται, Γραμματικός, Φροντιστής, ίμπο-
τοφύλαξ, Νοσοκόμοι, Μάγειροι, Τραπεζοκόμοι,
Φρεάντλης, Ιητουρός, Πλύστραι, Άρτοποιός,
Θυρωρός καὶ ἄλλοι ὑπόρεται.

Άλλα καὶ τὰ πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ εὐτρεπειώδειν τοῦ κατα-
στήματος δὲν παρημελήθησαν εἰς τοῦτο τὸ μεταξύ. Τὸ κινη-
τόν καὶ ἀκίνητον ὄλικον τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου
ἀνεκανισθεὶς καὶ διετέλεθη ἀκριβῶς κατὰ τὸν νέον Οδηγὸν τῆς
Μεθόδου. Η Εκκλησιακὴ ἐπιστάσθη μὲς ἱερατικής στολῆς,
ἱεροχιερά, βιβλία καὶ εικόνας· ἐν ἐργοστάσιον βιβλιοθέτον
μὲ τὰς γραμμάτες μηγανής ἐσυστήθη· ἐν ἡλιοσκοπεῖον μέγα
εἰς μαρμαρὸν, καὶ μια δενδροστοιχία ἐφυτεύθη εἰς τὴν αὐλὴν·
τὰ ἐκτὸς τοῦ Οἰκοδομήματος ἐσκιάσθησαν μὲ δένδρα· ὅχετὸς
διὰ τοὺς ἀποτάτους, ὑπεκάρφητο ἔως εἰς τὴν θύλασσαν· ἀπὸ δὲ
τοῦ Οἰκοδομήματος ἔως εἰς τὴν θύλασσαν ἐπεριτεγμέθη καὶ
ἐπεριταφρεύθη τὸ ἡλιογεωργικὴν χωράφιον, διωρισμένον εἰς
κῆπον, διὰ νῦν ἐνασχολῶνται εἰς αὐτὸν καὶ να διασκεδάσσει
σωφρόνως οἱ ὑπότροφοι. Πρίν τελειώσω τὰ περὶ τοῦ Ὀρφα-
νοτρόφεῖον, σημειώνω τις εἰς τὸ ἀλληλοδιδακτικὸν του σχολεῖον
πασευρίσκονται προσέτι καὶ 65 ἔτεροι μαθηταὶ ἔξωθεν ἐρ-
γόμενοι.

Προκαταρκτικὸν σχολεῖον.

Ἀνεγέρουσα τὸ Κεντρικὸν σχολεῖον ἡ Κυβέρνησις, ἐνόπου
εὗθὺς, δτὶ δὲν ἡμποροῦσαν ὄλοι οἱ γέοι, οσοι παρώνται
προσωρινῶς εἰς τὴν Αἴγιναν μετὰ τῶν οικογενεῶν των,
συνέδραμοι ἐκ διαφόρων μερῶν ἀπὸ φιλομάθησαν, νά ἀφελ-
θῶσιν ἀπὸ τὰς νέας διδασκαλίας, ὡς ἀστερημένοι τῶν στοιχείων
ωδῶν γνώσεων. Διὸ κατέστησε μεταξὺ τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ
καὶ τοῦ Κεντρικοῦ, τὸ Προκαταρκτικὸν σχολεῖον,
εἰς τὸ διποίον διδάσκονται δύο διδασκαλοὶ εἰς δύο τάξεις τὰ
στοιχεῖα τῆς Ελληνικῆς Γλώσσης, τῆς Ιστορίας, καὶ τὴν
Αριθμητικήν.

Διφοῦ ἀργεῖσεν τὴν τελευταίαν ἐξαρνήσι, εἰχεν τὴν πρώτην τάξιν
μαθητας

Ἐξ αὐτῶν ἐπεριβιβάσθησαν εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν 10	
Ἐπέρασεν εἰς τὸ Εκκλησιαστικὸν σχολεῖον	1
Διεγέρθησαν διὰ τὰς πατριδας του	25

ΑΚΑΔΗΜΙΑ	41
ΔΙΟΙΚΗΣΗ	45

86

πρευτέρα τάξις εἶχε μαθητὰς αγώρησαν ἀπὸ τὴν κύριναν	135
	22
	113
καὶ αὐτῶν κατεστάθησαν ἐλθόντες πειτα	28
	έμποι 141
Οὕτω τὸ προκαταρκτικὸν Σχολεῖον περί.	
καὶ μαθητῆς	227
τῆς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον διδάσκουσι τοῖς διδά- σκοις τὴν Ελληνικὴν γλῶσσαν, τὴν Γαλλικὴν, τὴν Ἰστορίαν καὶ τὰ Μαθηματικά.	
τοῖς τὰ μαθήματα ταῦτα καταγίνονται ὅλοι οἱ μαθηταί καὶ ἔξαρτεσιν.	
κατ' ἄρχοντας τοῦ τελευταίου ἔξαρτην ἐσυμποσιῶντο οὗτοι εἰς	117
Μετέβησαν εἰς τὸ Πολεμικὸν Σχολεῖον	
τῆς Ναυπλίου	27
Ἀνεχώρησαν εἰς τὰς πατρίδας τῶν	133
	15
	102
	20
Ἄντι τούτων κατεστάθησαν νεκρούδες	122
	349
Διαιροῦντες κατὰ τὰς πατρίδας τοὺς μαθητὰς τοῦ Προ- καταρκτικοῦ καὶ Κεντρικοῦ Σχολείου. Ἐχομεν	
Πελοποννησίους 84	
Στερεοελλαδίτας 110	
Νησιώτας 9	
Προσφύγους, ἀποδήμους 64	

Χρεωστῷ νὰ ὁμολογήσω μὲ ἄκραν ἀγαλλιασιν τῆς ψυχῆς
μου, ὅτι ὑπάρχουσι μαθηταὶ πολλῶν ἐπαίνων ἄξιοι διὰ τὴν
χρηστογένειαν καὶ φιλομάθειάν των, ἀν καὶ ἀκμάζοντες τὴν
ἥλικίαν καὶ μακραν τῆς πατρικῆς ἐπαγγυπνησεως ὄντες.
Ἐδειγόντων ἄξιοι εἰς τὰς ἔξετασεις, καὶ κατ' ἔξιγχην ἐπεδω-
καν εἰς τὴν πάτριον γλῶσσαν. Δόγιοι ἀνδρες μέλλουν να
ἀναδεχθῶσι μετ' ὀλίγον τὴν σύνταξιν λεξικῶν καὶ Εγκυ-
κλοπαιδείας. Η ἀξιεραστος νεολαία μας ἐν τοσούτῳ ὠφελητῷ
εἰς τὴν σπουδὴν της ἀπὸ τὴν καλύτερα συγγράμματα, σακαὶ
περιστάσεις ἐσυγχωροῦσσαν νὰ ἐκλέξωμεν, καὶ παρεδόητο τὸν
Πλαταϊκὸν τοῦ Ἰσοκράτους, τοὺς Χαρακτῆρας τοῦ Θεοφρά-
στου, λόγους τοῦ Δουκικοῦ, τὴν τοῦ Ηλιάθωνος Ἀπολογιαν
τοῦ Σωκράτους, καὶ τὸν κατὰ Λεωχράτους λόγον τοῦ Λυκούρ-
γου. Καὶ τοιοῦτοι εἶναι ἀναντιρρήτως οἱ ἐνδοξοὶ συγγραφεῖς
τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοὺς ὅποιους ὅχι μόνον διαλάμπει ἡ καθαρό-
της τῆς γλώσσης, καὶ τοῦ λόγου ὁ ἔντεχνος χρακτήρ, ὅχι
μόνον θυμαζόται τὸ ὑψὸς τῶν ἐννοιῶν, ἀλλὰ καὶ μανθάνει ἡ
νεολαίαν νὰ ὄργαν πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ πρὸς τὸν ἔρωτα τῆς
πατρίδος. Τοῦτον τὸν ἔρωτα, οὔτις ἐπροξένησε τοσούτων
αἰώνων δόξαν, ἡ Κυβέρνησις χαίρεται νὰ ὁμπνέῃ καὶ νὰ τρέφῃ
εἰς τὰς ψυχὰς τῆς νεολαίας, μολονότι ἀλλ' ἀντὶ ἀλλῶν τινὲς ἀλ-
λοιδισαλπίζουσιν, οὔτινες ἐν ξένοις ζῶντες, καὶ φανταζόμενοι
κινδυνεύουσαν τὴν Πατρίδα, μᾶς συκοφαντοῦσιν ὅτι εἰς τὰ
Σχολεῖα μας ἀπηγορεύθη ἡ παράδοσις τῶν γενναιοτέρων καὶ
φιλελευθερωτέρων συγγραφέων μας, ὡσάν να ἡτον ἡ παρὰ
τούτων ἴστοροι μένη φρόνιμος ἐλευθερία ὅμοία μὲ τὴν ὄχλα-
γωγίαν, εἰς τὴν ὄποιαν ἔκεινοι, παρακινούμενοι ἀπὸ σκοπούς ἀ-
ξιοκαταρκτίους ἡ ἀπὸ ἀπειρίαν τολμηραν, προσπαθοῦντας ἐξ-
αγγίσσωσι τοὺς ἀπλουστέρους.

Τοὺς ποθοῦντας τὴν παιδείαν καταπολεμεῖ συγνότατα

ἡ πτωχεία μὲ δῆλην τὴν ἐνδειαν τοῦ Ταχείου ἡ Κυβέρνησις
ἐπαρηγόρησεν αὐτοὺς ψηφίσασα 45 ὑπετρόφους ἐκλεγμένους
κατὰ δίκαιαν ἀναλογίαν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν-
τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐποίκων Ἑλλήνων. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἕδιον
τῶν εὐρυγενούντων εἶναι τὸ νχ ὑπερβαίνωσι τὰ ὅποια ἔθεσαν εἰς
ἔκυτος ὅρια, εἰς τοὺς 45 προστεθησαν ἄλλοι 10, καὶ περίπου
ἄλλους 30 διετάχθησαν ἐγών νὰ περιθαλψω διὲ ἐκτάκτου βοηθείας.

Ἄλλ' ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις φροντίζει τοσοῦτον καὶ περὶ τούτου:
τοῦ περισπουδάστου πράγματος, ἔτυχε καὶ συμβούλου ἐνετ-
νος ὁ ἀνὴρ, τὸν ὅποιον ἡ Ἑλλής εὐγνωμονοῦσα κηρύττει εὐ-
εργέτην καὶ πολιτικὸν αὐτῆς, ἀφοῦ ἐβοήθησε τὸ ἔνος ἀγωνι-
ζόμενον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, συνεργεῖ καὶ τώρα φιλοτί-
μως καὶ εἰς τὴν τῆς παιδείας διαδοσιν, ἥτις εἶναι τὸ καλ-
λιστον ἀβλον αὐτῆς ταῦτης τῆς ἐλευθερίας.

Τὸ πρὸς χρῆσιν τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου διωρισμένον,
οἰκοδόμημα, μολονότι ἐστωτερικῶς ἐπεσκευάσθη καὶ εἰστολίσθη,
ἡτον πολλὰ στενὸν ὡς πρὸς τὸ πλάθος τῶν μαθητῶν διὸ,
μετεβλήθη εἰς Προκαταρκτικὸν Σχολεῖον, καὶ διὰ συνδρομῆς
τοῦ Κυρίου Εὐναρδοῦ, ἐκτίσθη τὸ νέον οἰκοδόμημα ἀπλῆς
δωρικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τοῦ ὅποιον τὸ πρότωπον σχηματίζε-
ται ἀπὸ μίαν στοάν, αἱ δὲ πλευραὶ στολίζονται μὲ ἀετώματα.
Τὸ εὐρυχωρότερον τῶν δύο ἀκροστηρίων χωρεῖ ὑπὲρ τοὺς
200 μαθηταίς, καὶ εἰς τοὺς τοίχους διαπρέπουσιν αἱ προτο-
μαὶ τῶν ἀργαίων ποιητῶν, ῥητόρων, ιστορικῶν φιλοσόφων,
διὰ νὰ ἔχωσιν οἱ νέοι πέρι οὐρανῶν τὰς σωματικὰς εἰκόνας
τῶν ἀνδρῶν ἔκεινων, τῶν ὅποιών ἡ ψυχὴ πνέει ἀθήνατος
εἰς τὰ πρὸς ἡμῶν θαυμαζόμενα πονήματά των.

Τὸ δεύτερον καὶ μικρότερον ἀκροστήριον τοῦ οἰκοδομήμα-
τος τούτου φυλάττεται διὰ τὸ Πρότυπον Σχολεῖον τῆς Ἀλλη-
λοδιδικτικῆς. Διότι, ἐπειδὴ ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι ἡ πάνδη-
μος, οὗτως εἰπεῖν, καὶ σύντομος ὁδός ἡ φέρουσα πρὸς τὴν Πα-
δεῖαν, ἡ Κυβέρνησις ἐστοχάσθη ὅτι, ἐνῷ ἀνεγείρονται Σχολεῖα
ἀλητοδιδακτικὰ εἰς τὰ πλέον μεσόγεια καὶ πλέον ἐκτοπισμέ-
να μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἐν ταύτῳ πρέπει νὰ ἐτοιμάζωνται δι-
αύτακαι διδασκαλοι ἄξιοι. Πρὸς τοῦτο τὸ τέλος διὰ δύος νέους
φύγοντας τὸν εικοστον γρόνον τῆς ἡλικίας των, καὶ εἴγει προ-
παρσκευασμένοι μὲ τὰς ἀναγκαῖς γνώσεις, καὶ ἐπιθυμοῦν γε
ἀναδεγθωσι τὸ ἐπίχγγελμα τουτοῦ, ἐδιώρισεν ἐνα καθηγητὴν,
ὅστις χρεωστεῖ νὰ τοὺς μορφόνη εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς
διδασκαλίας τῆς κατὰ τὸν Οδηγὸν τοῦ Γάλλου Σαρκίζου.
Τοῦ Προτύπου τούτου Σχολείου, τὸ ὅποιον εἶχε συστηθῆν ἀλ-
λοῦ διὰ ὀλίγον καιρὸν, δύο εἶναι αἱ μέχρι τοῦδε ἀποπερατω-
θεῖσαι τρίμηνοι περίοδοι: εἰς τὴν πρώτην ἥσχη 17 μαθηταί,
καὶ εἰς τὴν δευτέρην 15, μεταξὺ τῶν ὅποιων οἱ πλοιότεροι
ἥσχη ἀνδρες, καὶ τινες ιερωμένοι ὅλοι διὰ οὗτον ἐλαδον. Βοή-
θεῖση χρηματικήν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ τέλος τῆς
β' περιόδου ἥσπερ ἐγγίζει ἐκ τῆς πρώτης εἶναι οἱ σταλθέντες
διδασκαλοι εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Άνδρου, τῆς Τάγου, τῆς Ίου
τῆς Μήλου, τῆς Μικρομάνης καὶ τοῦ Κρανιδίου.

Ιδίου πόσα πρέπει: ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ παρεκτείνῃ τὸν
πολιτισμὸν τοῦ ἔθνους, καὶ διὰ νὰ καμῇ ἐπαισθητὴν εἰς
πάντα ἀνθρώπον τὴν ιδιαίτερην ἔκυτον ἄξιαν, καὶ νὰ τὸν ὑψώσῃ
εκθυμηδιῶν εἰς ἔκεινη τὴν γνώσιν τῶν δικαιών του, ἐνταῦθε-
δε καὶ τῶν καθηκόντων του, χωρὶς τῆς ὅποιας εἰς τὴν πολιτε-
κὴν κοινωνίαν τὰ πάντα εἶναι σύγχυσις καὶ πλάνη.

Άλλα τὰ γράμματα καὶ ζύγισσαντικά. τὴν οἰκιακὴν εὐδαιμονί-
αν. Διὸ ηγιδόκησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ γένωσι μέτοχα αὐτῶν καὶ
τὰ κοράσια, διὰ νὰ ἔχωσι πρόσικα καὶ τὴν παιδείαν, ἥτις μόνα
δύναται νὰ καθωραῖη τὰ καθαρὰ καὶ αιστόρα τῆν καὶ τὰς
οἰκιακὰς ἀρεταῖς, αἱ ὅποιαι διδασκαλίαι εἰς τας Ελληνίδες.
Η ἐπ' αὐτὸ τοῦτο διορθοῦσα διδασκαλία εἰς Αἴγιναν ἔχει
Ζο μαθητρας.

Ἐκ τῶν εἰρημένων συνάγεται, ὅτι εἰς τὴν Αἴγιναν συναρθμοῦνται ὄλοι ὄμοι 883 μαθηταί, εἰς τοὺς ὅποιους ἐὰν προστεθῶσιν οἱ 50 τοῦ Ἀλληλοδιδακτικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος τῶν Ψαριανῶν, μετροῦμεν περίπου 935 μαθητας, ἐκ τῶν ὅποιων ὑπὲρ τοὺς 500 τρέφει ἡ Βοηθεῖ ή Κυβέρνησις.

Η βιβλιοθήκη καὶ ἡ τυπογραφία. εἶναι οἱ δύο δόχειοι οἱ μεταδιδοντες τῆς παιδείας τὰ νάυπιτα. Μέρος ἀπὸ δωρεᾶς καὶ μέρος ἀπὸ κατ' ὄλιγον γενομένας ἀγοράς, ἐσυνάθηταιν ἥδη 1018 τόποι διαχρόων συγγραμμάτων. Λί δωρεαί αὖται ἔγειναι ἔγκαιροι βοηθοὶ τῇς καὶ γηραιάτων καὶ γνώτεων οὐτης στερημένης νεολαΐας μας· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτὴν μὲν καὶ ἡμέραιν εὐλογοῦνται καὶ μακρίζονται οἱ γενναῖοι δωρηταί, ἀπὸ δὲ τὴν πατρίδα ἐλαβον καὶ λαμβάνουσι δημοσιῶς καὶ ἐπισήμως τὰς ὁρειλομένας χάριτας. Καὶ ἐπειδὴ τῶν δωρηθέντων τούτων συγγραμμάτων πολλότατα εἶναι τὰ ἀντίτυπα, ἡ Κυβέρνησις ἐρμηνεύει τὰς καὶ ἐκτελοῦσι ἐν ταυτῷ τὸν πόδες τὸ κοινὸν ὄφελος θέλησιν τῶν ἀξιαγάστων δωρητῶν, διέταξε φρονίμως, τὸ μὲν τρίτον νὰ διανεμεῖται δωρεάν εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Ἐπικρατείας· τὸ δὲ νὰ φυλαχθῇ διὰ τὰς τυχούσας ἀνάγκας· τὸ δὲ λοιπὸν νὰ πωληθῇ πρὸς κτῆσιν ἄλλων βιβλίων. Ότιν ἀντὶ νὰ σκορπιεῖται τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ νὰ πέσουν εἰς χεῖρας τῶν τυχόντων, ἀνήκουται τώρα εἰς ὅσους δύνηνται νὰ τὰ μεταγειρισθῶσι μὲ δρελος· ὅσα δὲ νέα βιβλία ἀγοράσωμεν μὲ τὴν ἐκ τῶν πωλουμένων συναγθυπεσμένην τιμὴν, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς νέον δῶρον ὁρειλόμενον εἰς τοὺς πρώτους δωρητάς. Άλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πώλησιν θέλουσι τὴν Κυβέρνησις νὰ συμβιβάσῃ τὸν σκοπὸν τῶν εὑργετῶν μὲ τὰ κοινὸν ὄφελος, ἐπρόστηξε νὰ συμικρυθῇ σχεδὸν κατὰ τὸ ἡμετοῦ ἡ τιμὴ τῶν δωρηθέντων βιβλίων ἐκ τούτου εὔκολα διεδύνεται εἰς ὅλα τὰ μέρη. Μὲ ταῦτα καὶ μὲ ἄλλα ἐκ μέρους τῆς Κυβέρνησις αὐτὴν παραγγελθέντα εἰς τὴν Εὔρωπην συγγράμματα θέλει αὐξηθῆναι ἡ Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη, καὶ θέλουν παλιννοστήσει, οὐτως εἰπεῖν, εἰς τὴν πατρίδα τῶν οἱ παλαιοί μας συγγραφεῖς, καὶ συνδικλέγεσθαι μετ' ἡμῶν πρὸς ἐκπλιθευτὸν τὸν νέων καὶ ψυχαγωγίαν τῶν προβεβηκότων. Εἰς ταῦτα τὰ συνιστῶντα τὴν ἀρτιστήσατον Βιβλιοθήκην μας τυπωμένα βιβλία προστεθησαν μέχρι τοῦδε συναγθέντα 24 παλαιάς χειρόγραφα εἰς μεμβράνην καὶ βιμβαικογάρτην, τὰ ὅπεια κατὰ ἀλλήθειαν εἶναι ὄλιγα· ἀλλ' ἀρκετά, σταν ἐνθυμηθῆμεν πόσον βραχὺς εἶναι ὁ καρπὸς τῆς συλλογῆς αὐτῶν, καὶ πόσα ἐσφετερίσθη ἡ ἀπληστία τῶν ἀνκζητούντων αὐτὲς ξένων, καὶ πόσα ἐργάστην ἀπὸ τὴν ἀγνωσίαν καὶ βιρβαρότητα.

Πλησίον τῆς Βιβλιοθήκης ἀρχεῖαι ἥδη νὰ συναπαρτίζεται μεικρὸς συλλογὴ ὀργανογικὴ καὶ γεωλογικὴ, ἥτις ὅτεν συμπληρωθῇ, θέλει συγκατίσει τὴν σειρὰν τῶν δειγμάτων τῶν διαφόρων οὐσιῶν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἀγνώστων μὲν εἰς τοὺς ἀρχαίους σοφούς, ἐξ αἰτίας τῶν κατ' ἐκσίνους τοὺς χρόνους μικρῶν πρωόδων εἰς τοῦτο τὸ μέρος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ὅπερες καν δὲ γνωστῶν καὶ εἰς τοὺς νεωτέρους, τῶν ὅποιων ἡ περιέργια δὲν ἡμπόρεστην ἀκόμη πὰ ἔξαρξιβωσῃ τὴν γῆν τῆς πατρίδος μας.

Ἔως περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους τούτου ὑπῆρχε μία Τυπογραφία εἰς τὴν Αἴγιναν μὲ στοιχεῖα καὶ πιεστήρια μὴ ἔχοντα εἰς τὰς καθημερινὰς χρείας τῶν πρόστυπωτων διορίζομένων δημοσίων ἔγγρων. Διὰ τοῦτο, ἐσύστησεν ἡ Κυβέρνησις εἰς Ναυπλίον μίαν ιδίαν πρὸς χρῆσιν αὐτῆς τυπογραφίαν, ὅλην δὲ τὴν εἰς Αἴγιναν ἀρήκα διὰ τὰ συολεῖα, ἀφοῦ τὴν ἐπροίκισε μὲ νέους ὠρχίους χαρακτήρας διαφόρου μαγέσιους τῶν τοῦ Διδότου, ὅσοι ἔχαρκωσιν εἰς τὴν στοιχειοθετικὴν

14 φίλων, καὶ μὲ 6 πιεστήρια, καὶ μὲ τὸ ἀναγκαῖο ἐργαλεῖα.

Ἐκτὸς τοῦ Διευθυντοῦ 16 ὑπάλληλος εἶναι εἰς τὴν Τυπογραφίαν, ἐργάται δηλαχθή καὶ πρωτόπειρος πολλοὶ ἵσται. ὡς πρὸς τὰς παρούσας ἀνάγκας μας, ἀλλ' ἀναγκαῖοι, ἐὰν συλλογισθῆταις, ὅτι ἡ τῆς προσθήκης τῶν νέων χρεακτήρων αἱ ἐργατικαὶ θέλουν αἰξηθῆναι, καὶ ὅτι τυπέρρετε νὰ προστοιμάσωμεν ἐργάτας δι' ὅσας τυπογραφίας θέλουν ἵσταις ἀπαντήσει καὶ τὰ διάφορα ἄλλα μέρη, προϊόντος βιθμηδὸν τοῦ ἀναγεννωμένου πολιτισμοῦ εἰς τὴν Ελλάδα.

Ἐν τοσούτῳ ἔξιδωκε εἰς τοῦτον τὸν χρόνον ἡ Τυπογραφία μας, ἐκτὸς τῆς Ἐλληνικῆς Ἐφημερίδος, καὶ τῆς Γαλλικῆς, της Χρήσης τοῦ Πλοιαρχοῦ, καὶ τὸν Ὁργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων μετα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ἑγκληματικῆς Δικαδικασίας, τα Πρακτικα τῆς ἐν Αργει Συιλεύσεως, καὶ ἄλλα πολλὰ δημόσια, ὅροι φίλλα

27,085

Ἐκτὸς τούτων

Περίληψιν περὶ τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου παρα I II. Κοκκόνη.

3 Λόγους τοῦ Λογικοῦ εἰς χρῆσιν τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Προσευχητάριον	Δια τα-Δλ-
Σύνοψιν τῆς ιερᾶς ιστορίας	
Κτήλησιν	

Οδηγὸν τοῦ Σεραφίνου μετα-	ληλοδιδακ-
φρασμένον	τικά φίλλ. 6,500-

ὅμοιο φίλλ. 33,585

Άλλ' ἀν ἡ Κυβέρνησις τὰ πάντα κινῆ πρὸς τὴν μελλούσαν τῆς πατρίδος εὐδαιμονίαν, μερφόνται τὴν νέαν καὶ αἰξιομένην γενεαν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ σορίαν, δὲν ἐλητμόντεν ὅτι πρὸς τὴν κτῆσιν τῶν δύο τούτων τελευταίων ἀγαθῶν ισχυρότατα ἐλαττήσαι εἶναι αἱ λαμπραὶ ἀναμνήσεις τῆς φιλοκαλίας καὶ τῆς εὐφυΐας, καὶ τοῦ πολιτικοῦ μεγαλείου τῶν προγόνων μας. Τάῦτα στογάγμενη διέταξε τὴν σύστασιν ἐνὸς Εθνικοῦ Μίνυσείου, διὰ νὰ συλλεγθῶσιν εἰς αὐτὸς ὅσα λείψιν ἐκινδύνευσαν νὰ διαφθαρῶσιν ἢ νὰ γένωσιν ἔρματα τῶν ζένων, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν γῆν ὅσα αὐτὴν οἰκτείρουσα καλύπτει εἰς τοὺς κόλπους της, ἀναβάλλουσα εἰς εὐτυχέστερον καὶ φέρειν.

Ἔως τώρα τὸ Μουτεῖον περιέχει, Λαγγεῖα ζωγραφισμένα διαφόρων σχημάτων, μεγέθους καὶ ιδιοτήτων

1090

Λίγηνος	108
Ἀγαλμάτια	24
Ἀλεβαστρα	34
Ἄλλα κεράμια	16
Ἄγγεια ύπαλινα	19
Σπονδεῖα, σπλακαὶ διέφορα ἄλλα σκεύη χάλκινα	137
Ἐπιγραφαὶ	71
Ἄγαλματα κατὰ τὸ μῆλον καὶ ἡττον ἀκέραια	24
Ἄνγγλυφα	14
Τεμάχια Γλυπτικῆς	53
Νομισμάτα	359

Ἐν Αἴγινη τὴν 31 Δεκεμβρίου 1830

Α. ΜΟΥΣΤΟΞΥΔΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΜΙΛΑΝΟΥ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 13 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ, 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚ-
ΠΑΙΔΕΓΣΕΩΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ,
Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ
ΚΑΓ. ΣΓΗΜΑΤΩΝ.

Ἄρ' οὐ ἀνέφεος ἴδιας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διδακτικῶν καταστημάτων τῶν καὶ ἐκάστην ἐπιχορίων τῆς Πελοποννήσου, καὶ νοῦζω νὰ ἔμεστο ήδη συνοπτικὸς περὶ αὐτῶν, ὅπερε καὶ ἡ Γραμματεία αὕτη εὑκόλως νὰ προσέχῃ ὥτε ὅψην τῆς Λ. Ε. τὴν περιληψιν τῶν ἀναρροφῶν μητοῦ.

Τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον διδακτικὰ καταστήματα, ὡς ἔχ τὸ ἔγκλεισμένον πινακος γίνεται δῆλον, συμποτοῦνται εἰς 57, συνχριτουμένων καὶ τῶν σχολείων τῆς νήσου Ύδρας, οἵνετο γενενθάται. Γονάρχιμον τοῦτον τῶν διδακτικῶν καταστημάτων συμπληρώσει μόνη τα ἀλληλοδιδακτικὰ σχολεῖα καὶ τὰ Ελληνικά, ὅπωνοι διδάσκαλοι λαμβάνουσι μισθίον ἐκ τοῦ δημοσίου, περὶ τῆς Κυβερνήσεως δηλαδήν παρὰ τῶν κοινωνῶν. Οὗτοι δὲ, διδάσκαλοι, κατὰ πόλεις καὶ κωμοπόλεις Ελληνική, λαμβάνουσιν ἴδιατέος μισθίον παρὰ ἐκάστου μηθητοῦ, καθὼς καὶ τὰ τῶν κοινῶν γραμμάτων λεγόμενα σχολεῖα, ἀρέθητικανέσσω τοῦ ἄ·ω εἰρημένου χριθεῖν, καὶ ἐσημειώθη μόνον τὸ πλήθος τῶν μαθητῶν. Οἱ ἴδιατέοις οὖτοι Ελληνικοὶ διδάσκαλοι ἔχουσιν ταῦτα: ἔως 15. Για δὲ τῶν κοινῶν γραμμάτων σχολεῖα εἴναι πολλά: ἐτελὴ εἰς τὰ περισσότερα χωρία εἰρητεῖν τις τῶν ἐρημέριον, ἢ κάνεντας γέροντας ἢ ἡμέραν λαϊκὸν, ἐργαζεύοντας τὰ κοινά γράμματα εἰς τινὰ παιδία.

Τοιάκοντα δεῖται εἴναι τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἀλληλοδιδακτικὰ σχολεῖα καὶ ἐξ αὐτῶν δῆλο μόνη εἴναι: ἴδιατέοις, 16 τῶν κοινωνήτων, καὶ 20 ὄμιλον μὲ τὰ τρία τῆς Ύδρας, εἴναι δημόσια, πληρονομένων τῶν διδάσκαλων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ήπερ αὐτῆς ὅλης χωρᾶς ἔξαρτεσσεως λαμβάνουσι β.ο.λία, χβρίκει, πίνακας κτλ. καὶ ἐπ τὸν κόντηρα 16 τὰ πλειότερα ἔξαρτεσσεως καὶ γραμμάτικην βιβλίειν μηνικίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔλεον τὴν ὑπότερον ὅτι θέλουν βοηθήσθαι, ἀλλα ἐπιμεληθῆσται καὶ γνωρισθῇ ἡ κατάστασις αὐτῶν.

Παρεκτός τῶν αὐτῶν εἰρημένων 38 τῶν οὔτων ήδη εἰς ἐνέργειαν, εἴναι προσέτες ὑπέρ τὰ 20 κτιζόμενα, ἢ ἡρικταῖς τὰ ἢ μὴ ἔγοντα διδασκάλους: καὶ ἔλεον εἴτε τὰ πλειότερα, ἢ οἰκοδομὴ αὐτῶν δὲν ἔγινετο πολυεξοῦτα. Εἰς ὅληγον καὶ τοῦ δικτημάτων θέλει ὑπερχρήση ὁ χριθεῖς τῶν ἀλληλοδιδακτικῶν σχολείων, ἀνισως οἱ τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων πολιταὶ ὁδηγηθῶτε πῶς νὰ μεταχειρίζωνται εἰς σχολεῖα αὐτὰ τὰ συνήθη οἰκοδομήματα τῶν οἰκιῶν των, αἱ δοτῖκαι παντοῦ ἔχουσι σχῆμα ἔτερημέριος τετραπλεύρου, ὡς ἀπατεῖται ἡ μέθοδος.

Ἐλληνικὰ δὲ σχολεῖα εἴναι 19. Ἐξ αὐτῶν, μόνην τῶν 4 οἱ διδάσκαλοι πληρόνονται ἀπ' εὐθείαν παρ τῆς Κυβερνήσεως: εἰς δὲ τῶν λοιπῶν τοὺς διδάσκαλους φάνεται αἱ κοινότητες δὲ δίδουσι τοὺς μισθίους. Πλὴν καὶ τούτων, ὅπερ διεκρούσται μονιμώτερα, ἡ Κυβερνήσεις χορηγεῖται πόρους γίνεται σὺν τηρητής. Διότι ἀλλα μὲν ἔχει προκινηθέντα μὲ το εἰσόδημα τοῦν ἐκ τῶν ἔθνεων φθαρτῶν κτημάτων εἰς ἄλλα δὲ χορηγεῖ μηνικῶν γραμμάτικὸν, διὰ τοῦ ὄποιου οἱ κάτοικοι: μονιμοῦσι καὶ τὸ Ελληνικὸν καὶ τὸ ἀλληλοδιδακτικόν,

προτεταγμένας αἴτοι εἰς τοὺς διδάσκαλους καὶ τὶς σιταρέστεις τῆς εἰδη γεννημάτων, ἐλαῖου καὶ.

Εἰς τὰ πλειότερα Ελληνικὰ σχολεῖα τῆς Πελοποννήσου παρχεῖ διωταῖοι οἱ κλασικοὶ συγγραφεῖς τῶν Ἑλλήνων. Εἰς δύο εἶς αὐτῷ, ἐξαριστένων τῶν ἐν Ναυπλίῳ διώτερος τοὺς Εὐέλπιδας καὶ Ἀνολογίους, διδάσκονται οἱ μαθηταὶ καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Γαλλικῆς καὶ Λατινικῆς. Εἰς ἑτερα δύο παραδίδεται ἡ Γεωγραφία καὶ ἡ Ελληνικὴ ιστορία καὶ εἰς τὰ πλειότερα, ἀριθμητικὴ καὶ Κατηγορίας. Οἱ διδάσκαλοι ἔχουσιν ίσχυντας ζόλων εἰς τὸ νέο δικτύωσι: κατὰ τὰς δυνάμεις τῶν τὸ διπλόνιον ἔχουσι τάλαντον τῆς μαθητῶν, καὶ οἱ διδάσκαλοι μενοὶ διέγουσιν ψεγχάλην φιλομάθειαν καὶ φιλοτιμίαν ἀλλα ἀμρότεροι στερεοῦνται τῶν ξιναγκάτων βιβλίων. Ο στογχούσιος τῆς Κυβερνήσεως: τοῦ νὰ δώτῃ εἰς ὅλη τὰ Ελληνικὰ σχολεῖα ἀπὸ δύο σῶμα τῆς τοῦ Κορητᾶ ἔγκλειστα παιδείας, καὶ τῶν ἀλλων βιβλίων τῶν εἰς τὸ ἔδω Θρακονοτροφεῖον σταλθέντων, θέλει θεωρεῖσει διπλωτῶν τὴν πατετικήν αὐτῶν, Ἐλλειψιν τῆς σύνταξις διπλωτῶν μιᾶς ἔγκλειστα παιδείας ἐκ κλασικῶν συγγραφέων, καὶ λεξικοῦ τῆς Ελληνικῆς γλώσσης, ὡς ἐποχήσην πρὸ πολλοῦ ἡ Κυβέρνησις, μένει πάντα τὰ ἀναγκαῖατά τοῦ κατεπείγοντα. Οτε γένωστι ταῦτα, καὶ τὰ Ελληνικὰ σχολεῖα, βιηθεῖμενα καὶ προταταύμενα ἀμέσως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διοργανισθεῖσιν δημιοτρόπων κατὰ τὸ ἐνταῦθα Προανταρχικὸν τοῦ Κεντρικοῦ, τότε εἴναι ἐλπίς νὰ ἴδωμεν ταχυτέραν καὶ ἀπονωτέραν τὴν ἐπίδοσιν τῆς νεολαίας μας εἰς τὰ ἔγκλιλια μαθητῶν. Ο ἀριθμὸς τῶν μαθητευομένων τὰ Ελληνικὰ εἰς τὰ ἄνω εἰρημένα Ελληνικὰ σχολεῖα διμοῦ μὲ τοὺς διδάσκαλους εἰς τὰ διακίτερα ἀναβάντα εἰς τὸ 988.

Ο νέος διηγής τῆς μεθόδου τοῦ Γάλλου Σαραζίνου, διαρχεῖς οὐ ποὺ τῆς Κυβερνήσεως, εἰσάγεται κατὰ μικρὸν εἰς τὰ πλειότερα ἀλληλοδιδακτικὰ σχολεῖα τῆς Πελοποννήσου. Τὰ εἰς αὐτὰ παραδίδομενα μαθήματα συνήθιστας εἴναι τὸ τῆς γραφῆς, τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς χριθητικῆς, εἰς τὰ διπλῶν πρωτεύουσιν οἱ μαθηταὶ, ὡς ρινεσται ἐκ τῶν ἴδιατέρων μου ἀναρροφῶν. Εἰς τὰ πλειότερα τῷ καταστημάτων τοῖτων γίνεται τὴν σήμερον καὶ τὸ μέθημα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας: εἰς δῆλο ἐξ αὐτῶν εἰτήθηται καὶ ἡ γραμματικὴ ἔγνογραφία: εἰς δύο ἀλλα διδάσκονται οἱ μαθηταὶ καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μαυτικὴν, καὶ εἰς ἄλλα 3 ἢ 4 μανθάνουσι καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς γραμματικῆς. Εἰς τὴν ἔγνογραφὴν εὐδαιμονίσιν ίσχυντα: οἱ πατέρες καὶ τινες ταχέως ἐπροσέθεσαν, ὅπερ νὰ σχεδιάζωται εὐκόλως καὶ ἀκριβῶς σχηματίσων καὶ στερεῶν εἰκόνας. Τὸ συντελεστικότερον τοῦτο μάθημα εἰς τὸν τελειοποιητικὸν τῶν τεχνῶν εἴναι ἐλπίς νὰ εἰσαχθῇ ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὰ πλειότερα ἀλληλοδιδακτικὰ σχολεῖα τῆς Ελλείδος. Οι εἰς τὸ Πρότυτον τῆς μεθόδου διδάσκαλοι μαθητοδιδάσκαλοι καὶ ἡ ἡδη τυτονούμενη μεταρρίσταις τοῦ παρ τῆς Γραμματικῆς ἔγνογραφος: συγγράμματος τοῦ Γάλλου Φραγκισέρου, θέλουν εὐκαλύπτει τὴν διαδίσιμην καὶ τούτων τῶν γνώσεων εἰς τὴν νεολαίαν τῆς Ελλείδος. Ο χριθεῖς τῶν ἀλληλοδιδασκαλίνων ὄμοι μὲ τοὺς εἰς Ναύπλιον, Αργος καὶ ἀλλαχοῦ μαθητευομένους: ταχτικής συλποσούντας περὶ τὸν 315ο.

Τῶν δὲ μαθητευομένων τὰ κοινὰ λεγομένα γράμματα καὶ τὰ παλαιά μέθιδον ἐσκείωσαν τὸν ἀριθμὸν, καὶ τοὺς διδάσκοντας αὐτὰς ἔθωρησα, διένει διέσπην. Ο ἀριθμὸς οὗτος ἀναβάνει εἰς τὸν 1187, ὡς φίνεται, εἰς τὰς

ὑποτιμαπτόμενον πίνακα. Άλλ' ἐποδή, ως προεῖπον, εἰς τὰ πλειότερα γιωργία εἶναι τοιοῦτοι γραμματοδιήσκολοι, ἐμπροῦτεν, γιωργίας ὑπερβολῆς καὶ διηγῶν κυριότητος τουταὶ λαχανθώμεν, νὰ προσθίτωτεν ἔτι τὸ ἄλλο τούλατον τῶν σημειωμένων διὰ τὰ λοιπὰ γιωργία, οὗτον δὲν διεῖτον. Τοιούτοτοποιος εἰριστορεν δὲν οἱ μηνητευόμενοι εἰς τὴν Πελοπόννησον, Γράμνα καὶ Πόρον, εἶναι 51918.

ποχαζόμενός τις τὸν χριθμὸν τῶν σχολείων καὶ τῶν μαθητευούμενών κατ' ἐπαργύρια, καὶ συγκρίνοντας αὐτὸν μὲ τὸ πλήθος τῶν εἰς ἐκάστην ἐνοικούντων, ἐμπορεῖ ἐκ τούτου νὰ συντεξάνῃ πιθανῶς, διὰ τῶν, ἐνοικούσιοι, ἐγγραφειστέροιν φιλοποιεῖσαν· τῶν δὲ, διὰ ἀδιαφοροῦσι πρὸς τὴν παιδείαν· πλὴν ἐμπορεῖ πρὸς τοῦτο νὰ εἴπω μετα βεβαιώτητος δὲν, καθ' ὅτι τὴν Πελοπόννησον, πολλὴ ὀλίγης ἀθηναϊκής εὐρίσκονται τὴν σήμερον ἀδικηθεούντες τῷ ὄντι πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων των. Άν δέ τινες ἐπαργύριαι εἰρίσκονται ἔχονται ὀλιγάτεροι κατ' ἀναλογίαν τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἐκτίσεως τῶν σχολείων, τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδεῖη, πᾶν μὲν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ἔλλειψιν οἱ κάτοικοι τῶν ἀναγκαίων μέσων· που μὲ εἰς τὴν ὑπερβολακυτίαν καὶ τὸν φύλον ὀλιγων τῶν ιδιοτελῶν, οἵτινες, θέλοντες, ως μανόρθιληροι νὰ θεσπεῖσαν τῶν τυφλῶν, ψυρρούνται τον ζῆλον τῶν ἀπλουστέων, δικενάλλοντες εἰς αὐτοὺς τὴν παιδείαν. Ή δικαία καὶ γονιανευωτάτη ἀργή, τὴν ἀποίαν ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἔλαβεν ὡς έάσων τοῦ νὰ δικιάσῃ εἰς ὅλους ἀνεξιρέτως τοὺς Ἑλληνας τὴν στοιχειώδη καὶ πρωπαίδειν, θέλει σηκώσεις ἀπὸ τὸ μέτον, τὸ δυτικαὶ λογοῦν τοῦτο· ἡ δὲ πατρικὴ αὐτῆς κηδεμονίας εἰς τὴν ἐξ ἴσου προεκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, θέλει ἀποκόψει καὶ τῆς αἰσχρᾶς ὑπερριλατίας τὸν φύλον καὶ τὰς δικενάλλας.

Ἐν γένει φίλοις τῶν γονέων πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων των εἶναι ἔνθερμος ἡ φιλομάθεια τῶν νέων μεγάλη, καὶ ὁ ἕρως τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὴν σπουδὴν δικαίας στατος. Πατέρες ἀμαθεῖς καὶ ἀπλούκοι συντρέχουσι μὲ πολὺν ζῆλον εἰς τῶν σχολείων τὴν σύστασιν, διὰ νὰ μὴν ἀρνοστικοί, λέγουν, τὰ τέκνα των, ὅτε τὸ ἔθνος των εἶναι ἐλεύθερον, τυφλά, ως ἔμειναν αὐτοὶ ὑπὸ τὴν δουλείαν. Νοοῦσι ήδηντες ἵστανται πρόθυμοι κατὰ γορείας μὲ τὰ παιδίαρια εἰς τὸ ἀληπολιδιδακτικά, διὰ νὰ μηδωτεν δὲν καὶ ἐκεῖνα καὶ αὐτοὶς νεόνυμοι κατεγόρειν μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τῆς παιδείας ἢ ὑπὸ τῶν τοῦ πατροῦ θελγάτρων, συγκαθηνταί ἐξ ἴσου μὲ τοὺς παιδιάς εἰς τὰ θρανία τῶν σπουδαστηρίων, διὰ νὰ διδαχθῶσι καὶ αὐτοὶ τοὺς λόγους, καὶ τὴν γλώσσαν τῶν εὐκλεῶν πρωπατόρων των.

Οἷς τοιούτους ὅτι πρὸς δύο τρόπους ἐπειπόμενον κατεπεπείτο ὑπὸ τῶν ἔγγρων ἡ γῆ τῆς Πελοποννήσου διὰ οἱ γιωργίαι μόλις ἀνήγειραν τὰς κατακυριεύοντας καλύβας των διὰ αἱ πόλεις μας ὅλαις ἐν γένει φέρουσιν ἔτι τοῦ ἔγγρου πυρὸς καὶ τοῦ ειδήρου τὰ τρεμύστη καὶ τὰς τέρρας· διὰ στερεύμενῶν ἀπάντων, διὰ τὴν Κυβέρνησις ἡμῶν, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἔχει νὰ δημιουργήσῃ τὰ μέσα καὶ νὰ μορφώσῃ καὶ τους ἐνεργητάς των, πρέπει, νομίζω, νὰ εὐγάλιστηθῶσιν καὶ νὰ εἴναι αἱστήσιωνεν τὴν θείαν Πρόνοιαν διὰ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται τὴν σήμερον τὰ τὰς δημόσιας ἡμῶν ἐκτεινόμενες καὶ νὰ λαβῶμεν τὰ παρόντα ἡγεῖταις ὡς ἀγαθῶνς αγαθῶν μεγαλητέρων εἰς τοὺς μέλλον προσδιόμους.

Η ἀκάματος ἐπικελεια τῆς Σ. Κυβέρνησεως πρὸς τὴν ημικρην τῶν Ελλήνων ἀναγέννησιν ὁ ἔνθερμος ζῆλος καὶ οἱ ἀγῶνες αὐτῆς πρὸς τὸν οὐτισμὸν τῶν νέων μας· διὰ πόθους τῶν πατέρων πρὸς τὴν γῆν την θελτισμὸν τῶν τέ-

χινῶν τοῦ τὸ δημόσιον καὶ φιλομάθεια τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας· οἱ φιλοτελεῖοι καὶ τὸ διάφορον τέλος ὥλων τῶν ἀνθρώπων, τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν ἀντανακλητόν εἰς τὴν εὐλατεῖν τῆς πλατείας, οὐκάλλης, οὐδὲ τὴν ἀναγέννησιν τῆς σπουδείας, οὐδὲ τὸν ἀποικίατος ἐντὸς ὅλης εἰς τὴν Ἑλληνικὸν λαόν ὅλη τὴν γηνή, οὐταν πατέλην; αἰνιγματικής ἡ διοίλεσις καὶ ἡ ἀπανδευτική τῶν ἀπέρητων, καὶ κατατάσσεις αἱτῶν ἐρίμιλλον μὲ τοὺς νῦν φωτισμένους λαούς τῆς Εὐρώπης.

Ἐν Αἰγαίῳ, τὸν 31 Δεκεμβρίου 1830.

Οἱ ἐπιθεωρητὲς τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον διδακτικῶν καταστημάτων
Ι. Π. ΚΟΚΚΩΝΗΣ.

λρ. 1810 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤ ΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΓΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ
Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Ἐξ αὐτοῦ:

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἔους ἔλαβε τὴν τιμὴν ἡ Γραμματεία αὐτῆς νὰ θετῇ ὑπὸ ὅψιν τῆς Τ.' Βέροχοής τοῦ Ἀποστολού Πατριαρχείου Οὐρανοτροφείου καὶ Διευθυντοῦ τῶν ἐν Αἰγαίῳ ἐνικάντων Καταστημάτων, ἐκ τῆς ὁποίας ἐπληρώθη τηρετικά τῶν διαβόρων τούτων. Καταστημάτων, τὰ ὅποια είναι οὐσιώτεροι καὶ συγκρητικοί ταῖς καθηκονταῖς καταστημάταις, κατὰ τὰς ὅποιας ἔλαβε διατάξεις τὸν παρελθόντα Οκτωβρίου, διδει θετικας πληριφριας περὶ τῶν Σχολείων τούτων καὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Ορείλευτα δὲ συγχρόωτα ἡ Γραμματεία νὰ καθυπελάγῃ τὴν γενικήν ἔκθεσιν ὥλων ἐν γένει τῷ κατὰ τὴν Βεροκάτειαν διδακτικῶν καταστημάτων, ἐνησχιλήθη ἐν τῷ μεταξὺ τούτων νὰ συντάξῃ γενικὸν πινάκα, ἔχουσα ποιό διάταξιν τὰς εἰσημήνας ἀναφοράς, καὶ τοὺς μηχανούς ἐλέγχους τῶν Σχολείων, τοὺς δώσοντας τελευταῖνον ἐλέγχον ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας, καὶ τοῖτον ἡγιαστεῖν τὴν τιμὴν νὰ θέτῃ ὑπὸ ὅψιν τῆς Τ.' Βέροχοής τοῦ.

Εἰς τὸν γενικὸν τούτον πινάκα, προτάγονται τὰ συγκρητικά καὶ συ τηγούλενα ἀμέσω. παρὰ τῆς Σ. Κυβέρνησεως διδακτικὰ καταστημάτα, συπεριλαμβανόμενοι καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου, καὶ τὸν ἄλλων, περ ὧν δὲν γίνεται λόγος εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ.

Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον.

Τὸ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πάρου Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον ἐσυστήθη ἀπὸ τῆς 30 τοῦ παρελθόντος Οκτωβρίου οὐδογίσθεντες δύο διδάσκαλοι διδάσκουσι τοὺς μαθητευομένους. τὴν Ελληνικὴν γλώσσαν, τὴν ἱερὰν κατήχησιν καὶ ἴστορίαν. Τὴν παρὰ τῆς ἱεροτελεστίας τάξιν, καὶ ἀρσῖν προχειρήσωται. τὴν λογικὴν, ρήτορικὴν καὶ τὴν θεολογίαν διδασκαλίαν τῶν Εκκλησιαστικῶν κανόνων, κατὰ τὸ ὅπιον ἐπαρτισταῖσαν οὐστὶ πρόγραμμα.

Τὸ Κατάστημα τοῦτο ἔχει ὑποτομῆς τῆς Κυριαρχείων, 15. Οἱ Ηγεμόνες την παρατημένην καὶ τὴν οἰκουμένην

με τῶν μοναστῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρετῶν τοῦ Καταστήματος ἀξιόμενοί ται εἰς δίκα.

ΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ.

Ι μεγίται τοῦ Κεντρικοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου ἀριθμότα: 61^ο, εξ ὧν εἶναι παῖδες σ. ραγοῦ 16. Δέκα διδάσκαλοις διελεγούνται τοὺς Εὐέλπιούς τὰ μαθήματα, ὅσα συμβούνται εἰς τὸ πεδίγραμμα, ὃ ὅποιον καθυπέβαλεν εἰς τὴν Γ. Ἐξοχόγητα διὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Καταστήματος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, τὸ Σεπτέμβριον τὸν Συμβούλιον.

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον γενόμεναι δημίσιαι ἔξετά σεριζώνται τῆς Υ. Ε., παρόντων τοσούτων θεοτόκων, μαρτυρίους τὰς προδίσις τῶν νέων τούτων εἰς ὅλα τὰ μαθήματα.

Οἱ Λαϊκοί, εἴκοσι ὄντες τὸν ἀριθμὸν, στο υδρίου τῆς Ελληνικὴν γλώσσαν, τὴν Γαλλικὴν, καὶ τὰ Στοιχεῖα τῆς Μαθητικῆς.

Τυπογραφία Ναυπλίου.

Η ἡ Ναυπλίου Τυπογραφία, διὰ νὰ ἀναφέρω καὶ περὶ τοῦ Καταστήματος τούτου ἐν παρεδρῷ, τελειοποιήθεισα κατὰ τὸ παρελθόν τα Οκτώβριον, ἵξυκει ὅχι μόνον εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος καὶ τῷ Κυβερνήτην πράξεων, ἀλλὰ καὶ εἰς τύπωσιν β.δ.ν.ώ., ἂπο τὸν πατέντην παραγένεσθαι εἰς τὸ ἔχης μέρος τῶν ἑσύχων, καὶ τὸ μετάνιον 22 ἐργασίων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τοῦ Επιτάχτου, καὶ τοῦ Ἐνδότου τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Οἱ περοὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν γενικὸν πίνακα ὁ κατάλογος τῶν κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν Ελληνικῶν καὶ ἀλληλοδιδακτικῶν σχολείων, καὶ εἰς τὴν ἀντικειμένην στήλην ἀριθμὸν, τῶν αιθητημένων. Εκτὸς τῶν σχολείων τούτων, δικαστικῶς ἀλλα τελειοποιοῦνται καὶ κτίζονται, παραχωρούμενων ἔθνοις καὶ τοπικοῖς καὶ τόπων, καὶ χρηγούμενων χορηγίας οὐρανού παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς πολιτικὰς. Ταῦτα περὶ τοῦ ίδιου τῶν σχολείων τούτων, διάτημα ἔχει δέκα δημισια σχολεία, συστημένα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ συνηρεύμενα καὶ εἰς τὴν ἔ.δ.ξ. τοῦ Μεσολογγίου πᾶσι δικάστες σήμερον εἰς τὴν πατρικὴν καὶ οὐδὲ ὁ Κύριος, Ι. Παλαμᾶς τῆς Ελληνικὴν γλώσσαν, εἰς τὸν Σάκανα ὁ Κύριος Χ. Παμπαύκης.

Εἰ, τὰς ἐπαρχίας Λευκίδας, Τιλαντίας, Μεγαρῶν, Μακάνδρου καὶ Λιδωνίου καταβίλονται τὰ θεμέλια σχολείου, ἀφ ὧν χρήγησεν ἡ Κυβερνήσις πρὸ τοῦ ιδίου χορηγικῶν μεσων. αναλαμβάνεται ἐν ταυτῷ τοὺς μετάνια ὁ διδασκάλων, καθὼν, καὶ πολλῶν ἄλλων.

Εἰ, Τύρου καὶ Σπέτσας ἐγείρονται λαμπρὰ κτίρια σχολείων, οὐαὶ τῇ, χορηγίας τῆς Κυβερνήσεως, τὸ τοῦ Προύντου ἔσιμον ἥρην νὰ δεχθῆ τρικοσίους μαθητά, τὸ της Σπετσιών ἀξιόμενον 130 παῖδας ἐ.τ.πίων καὶ παρείκων, οἱ λοιποὶ νῆσοι τοῦ Αίγαιου Πελάγους, ὅσαι δὲν εὐτύχησαν ἀλλα τούτα τειστὰ καταστήματα, εὑρίσκουν πρόστιμον Κυβερνητικὸν νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ εἰς οἰκοδομὰς καὶ εἰς μετασχηματικὰ διδασκάλων.

Εἰς τὸν ἐν Αίγαιο, Ναυπλίο, καὶ Πάρο Καταστήματα, τῆς Κυβερνήσεως, οὐδὲν ανηρροῦνται, ἡ λαμβά-

νουτικὴ μῆνα χορηγιακὰς Βιηθείας ἀπὸ τὴν Κυβερνήσιν σημειοῦνται δὲ εἰς τὸν γενικὸν πίνακα ἔξωθεν διὰ τοῦ Στοιχείου Κ. Εἰς ιδιαίτερον δὲ βιβλίον φαίνονται αἱ κατὰ μῆνα μισθιστοῦσαι τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ μηνιαῖα ἔξοδα τῶν σχολείων διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων.

Ἐν γένει, δὲ τὰ κατὰ τὴν Ἐπιφράτειαν σχολεία, καθὼς φύγουνται εἰς τὸν κατάλογον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καταστημάτων τῆς Κυβερνήσεως εἴτε.

Σχολ. Μαθ.
Τῆς μὲν Πελοποννήσου Ἐλληνικὰ
'Αλληλοδιδακτικὰ
Νήσων, Ἐλλ.
'Αλληλοδιδακτικὰ
Δυτικῆς Ἐλλάδος, Ἐλλ.
'Αλληλοδιδακτικὰ
'Αιγαίου Ἐλλάδος, Ἐλλ.
'Αλληλοδιδακτικὰ
Καταστήματα τῆς Κυβερνήσεως
'Αλληλοδιδακτικὰ

121 9246

Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ διδασκόμενοι παῖδες μερικῶς, διὰ τὴν ἔλλειψιν σχολείων, τὰ κοινὰ γεάματα καὶ τὴν Ελληνικὴν, ὅτες μόνον εἰς τὴν Πελοποννήσον περὶ τὰς δύο χιλιάδας, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, Κυρίου Ι. Κοκκώη.

Ο ἀριθμὸς λοιπὸν τῶν σχολείων ἐπηνέγεται ἀπὸ τὸν παρελθόντα χρόνου καὶ ὁ τῶν μαθητῶν ὑπερβαίνεις κατὰ τρεῖς περίσσους χιλιάδας. Νέλει δὲ αὐξήσει ἐντὸς ὀλίγου παρὰ πολὺ, τελειωθέντων τῶν ἀνωτέρω σίκοδομῶν.

Ταῦτα περὶ τοῦ ὑλικοῦ τῶν σχολείων.

"Οσον δὲ περὶ τῆς καταστάτεως, αὐτῶν καὶ τῶν προσών τῶν μαθητῶν, ἀφότου ἐκανονίσθη ἡ μέθοδος, καὶ ἀρχισαν τα ὄργανά τους διοικούρφως ὅλα τὰ σχολεῖα, κατὰ τὸν διηγόνον τῆς μεθόδου, ὁ ὅποιος εἰσήχθη καὶ εἰσάγεται εἰς τὰ ἀλληλοδιδακτικὰ σχολεῖα διὰ τῶν προσταθειῶν τῆς Κυβερνήσεως, προμηθευθέντων καὶ τῶν ἀναγκαίων διγανικῶν μέσων, ἡ πρόσδοση τῶν παίδων ἔχουν πλέον ἐπασθητή.

'Αφ' ὅσα ἐπεσκέψησε σχολεῖα αὐτοπροσώπως ἡ Υ. Ε. ἀπὸ τὰς μηνιαίας ἀναφορὰς τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ ὑπερβαίνοντα τῆς γραφῆς, τὰ δισοῖα οἱ διδάσκαλοι οὗτοι διεύθυνται, καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐπαρευτίσας, παραγγεῖται πόσον ἐβελτιώθη τὸ πρακτικὸν τῆς μεθόδου, καὶ εὐκολύνθη ἡ πρόσδοση τῶν διδασκομένων.

Δὲν ἡμέλησεν ἐν τοσούτῳ ἡ Κυβερνήσις τὴν σύστασιν Ελληνικῶν σχολείων, καὶ τὴν συτήρησιν τῶν ὑπαρχόντων, χορηγεῖσα χορηγιακὰς Βιηθείας, ἡ πληρόσυτα τοὺς μισθοὺς κατὰ μῆνα τῶν διδασκάλων ἐπεστήσει δὲ οὐταν φέντα προπαρασκευάση ὅλα τὰ θοηθικὰ μέσα· ἔφενται ἡ η διάφορα β.δ.λ.ί.α, τὰ δισοῖα ἐπωρμήθενται διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ορφανοτρόφειου εἰς σύνταξιν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὰ σχολεῖα βιβλίων ἐν τοσούτῳ μία συλλογὴ ἐγκυκλοπαιδικῶν μαθημάτων τοῦ μακαρίου Κομητᾶ εἰς τόμου; 16 διανέμεται εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα, στερούμενα πάντη τῶν ἀναγκαίων βιβλίων καὶ τῶν διωργήθεντων ἀπὸ διαφόρους φιλοκάλους ὄμογενεις; τῶν ἐν Εύβοιᾳ γίνεται ἡδη κατάλογος, διὰ τὰ διατερηθεῖσιν ἐκ τούτων εἰς τὰ σχολεῖα ἀντίτυπα πρόκειται δὲ καὶ περὶ συντάξεως λιξικού προ-

χείρου τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, εὐπορίστου εἰς τοὺς μαθητευομένους.

Ἡ προμήθεα λειπὸν τῶν ἀναγκαῖων μέσων, ὅμοῦ μὲ τὸν ὄμοιόμορφον ὁργανισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, θέλει εὐκελύνει τὴν πρέσβυτον τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, καὶ εἰς τὴν πάτριον γλώσσαν, διὰ τῆς ὅποιας θέλουν προπαρασκευασθῆ εἰς ιψηλοτέρας γνώσεις.

"Οστις ἐθυμηθῆ τὴν παρελθοῦσαν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν, τὴν ἀπορίαν τοῦ ἔθους, τὰς δυτικείας, τὰς ὄποιας εἰς ἀνάγκης ἀπαντᾶσσι. αἰαλούμβανε τὸ μέγα ἔργον τῆς ἡγικῆς, καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς ἔνους, ἀναγενώμενου, οὗ οἱ μόνοι δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ ἀξίως τὰς πράξεις τῆς Κυθερίσεω, καὶ ὅσα κατώθωσεν ἡ Τ. Ε. μέχρι τοῦ δέ ντερ τῆς Δημοσίου Ἐκπαθεύσεως, καὶ νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θέλετε ἐκπληγώσει τὸ μέγα τοῦτο χρέος, τὸ ὄπιον ἐπεσάλλεται εἰς τὴν Κυθεριητικὴν ἀρχὴν ἀπὸ αὐτὸ τὸ γενικὸν συμφέρον τῶν κυθερωμένων καὶ τῆς ἀναποτήτου ἐν γένει.

Ἐν Ναυπλίῳ. τῇ 25 Ἰανουαρίου 1831.

Ο ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βαρσοβίας, 23 Δεκεμβρίου.

Ἐπιτροπὴ ἐκλεχθεῖσα ἀπὸ τὰ συνέδρια, συνέταξε διακήρυξιν, ἐν τῷ ὄποιᾳ ἐκθέτονται ὅλα τὰ κατὰ τῆς Ρωσικῆς κυριότητος παράτοια τῆς Πολλωνίας, καὶ χωρὶς ἀποποιῆται κατ' εὐθείαν τὴν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ὑποκήρυξην, ἀπαιτεῖ ἐμφαντικῶς τὴν ἀποδοσιν τῶν παλαιῶν ἐπαγχιῶν τῶν διὰ τῆς κατακῆτεως ἀποχωρισμένων. Ο Δικτάτωρ δὲν ὑπέγραψε τὴν διακήρυξιν ταύτην. Προσμένει δὲ τὰς ἐκ Πετρουπόλεως ἀποκρίσεις διαφόρων πρεσβειῶν πεμφθεισῶν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα. Λεγεται δὲ ἀναφοράν στοιχεῖα, ἀν ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν δὲν ἔλθῃ ἀπόκρισις, ὁ Δικτάτωρ θέλει θεωρήσει τὴν στωπήν ταύτην ὡς διακήρυξιν πολέμου. Γίνονται δὲ προπαρασκευαὶ διὰ νὰ μετακομισθῇ τὸ στρατηγικὸν πρόσο τὰ σύνορα.

Ο στρατάρχης Διεβίτς Σαβαλκάνσκης εἶχε φύσει εἰς τὸ στρατεύμα τὸ κατὰ τὰ μεθέρια τῆς Πολλωνίας συνηθροισμένου, καὶ, ἔτοιμος νὰ εἰσθάλη εἰς τὸ θριλεῖον, ἔξεδωκε πρὸς τὸν Πολλωνίαν προκήρυξιν, διὰ τῆς ὄποιας δηλοποιεῖ τὰ μέτρα, τὰ ὄπεια ἔχει νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν.

Ἐπειδὴ ἡ μεταξὺ τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου διαταχθεῖσα κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὁκτωβρίου πρωτόκολλον ἀνακωχὴ δὲν ἔχετελέσθη ἀκριβῶς παρ' ἀμφοτέρων τῶν διαμαχομένων μερῶν, μ' ὅλον ὅτι ἀμφότερα συγκατετέθησαν εἰς αὐτὸν, τὸ ἐν Λευδίνῳ συμβουλίον τῶν Πληρεξυτίων τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων ἔξεδωκεν ἔτερον πρωτόκολλον κατὰ τὴν 28 τοῦ Δεκεμβρίου, διὰ τοῦ ὄποιον ἐντέλλεται καὶ αὖθις ἡ ἀκριβής Τήρησις τῆς ἀνακωχῆς, καὶ ὅτι ἡ ἀπόρριψις αὐτῆς θέλει θεωρηθῆ ὡς ἐχθροπραξία κατ' αὐτῶν τῶν Δυνάμεων.

— Πολλαὶ καὶ σπουδαῖαι συζητήσεις ἔγειναι εἰς τὸν ἔθνικὸν σύλλογον τοῦ Βελγίου περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος. Η πρότασις τῆς μὲ τὴν Γαλλίαν ἐνώσεως τοῦ Βελγίου

ἐπεισεῖ, διὸτι ἐπιμόνως ἀπεπιμήθη τοῦτο ἡ Γαλλία, ὡς ἵκανον νὰ φέρῃ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον.

Τοιούτοις δὲ εἰς τὴν ἐκλογὴν εἶναι ὁ Πρίγκιψ ὁ Θων, νεώτερος τῆς Βιωτίας Βασιλέως, ὁ Δούκης Λωχίας Βεργίης, νεώτερος Εὐγενείου τοῦ Ναπολέοντος; καὶ ὁ Δούκης τοῦ Νεμούρ, νεώτερος τῶν Γάλλων Βασιλέως.

Ἐκ Λουδίου 31 Δεκεμβρίου.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον τὰ ἔξι:

« Ὁποῖα θέλουν εἶναι τὰ προσέπλευτα τῆς Πολλωνίκης ἐπαναπτάσσεως, δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετ' ἀκριβεῖας, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε οἱ οἰωνοὶ εἶναι ἀποτίσιοι πρὸς τοὺς Πολλωνίους, οἵτινες εἶναι περικυκλωμένοι ἀπὸ μυτικούς, καὶ φανερούς ἔχοντες. Αἱ δυνάμεις, τὰς ὄποιας ἔχουν τὸ ἀντίδοτον εἰς τὴν Ρωσίαν εἶναι ἀνίκανοι. Η λύτρωσί καὶ ἡ Πρωτοσία, ἐὰν ἡ ἐναρξη τοῦ πολέμου ἦτοι εὐστέλη εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, πιθανὸν ὅτι ἥτελον ἐνωθῆ μὲ τὴν Ρωσίαν, διὰ νὰ τοὺς ἔξολοθρεύσωσι, καὶ δὲν δύνανται νὰ θρῆστον εἰς τὴν Βοήθειαν τῆς Γαλλίας. Κατὰ τὴν φυτικὴν ἀξίαν τῶν πραγμάτων ὁ πρὸς τὴν Ρωσίαν πόλεμος πρέπει νὰ εἴναι ὁ ἔθριος εἰς τὴν Πολλωνίαν ἀλλ' αἱ περιστάσεις δύνανται αἱ εὐδωδῶσι καὶ νὰ μεταβάλλονται τὴν θέσην τοῦ δυστυχοῦς εκείνου τόσου, καὶ κατὰ τὸν αἰώνα, εἰς τὸ διάσιον ζῷμενο, εἶαι τῶν ἀδυνατῶν νὰ προσέληγη τις τὸ συμβῆσσόμενον. »

— 3 Ιανουαρίου — Αἱ ἐκ τῆς Ἀμερικῆς ειδήσεις λέγουν ὅτι ὁ Βολιβάρος ἐκήρυξε νεωτέρι τὴν γιώμηντον ἥρην; οὐδὲν θέλει δεχθῆ τὸν ποστού Βαθμὸν τῆς πολιτείας; οὐδὲν ποιοῦ δήποτε σχῆμα καὶ ἀν τὸν πρωτεύη. Συγκατανεύει δὲ νὰ μείνῃ ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων, ἀλλ' ὑπὸ τὰς διατάχις τοῦ πρώτου ἀγχοντος τοῦ παρα τῆς ἐθνικῆς συελεύσεως ἐκλεχθησομένου.

Ο Ταχυδρόμος δημοσιεύει τινὰς σκέψεις περὶ τῶν Βελγικῶν πραγμάτων, ἀπὸ τὰς ὄποιας φύγεται νὰ νομίζῃ ὅτι τί ποτε δὲν θέλει ταράξι τὴν ἀμυνίαν τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάμεσον τῶν πέντε Δυνάμεων ὡς ποσῷ, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν Πολλωνίαν.

(Journal des Débats.).

ΝΑΤΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΑΙΓΑΙΝΗΣ: Κατὰ τὸν Ἰανουαρίου μῆνα.

Κατάστασις. 17 πλοῖα, ἐξ ὧν 15 μὲν Ἑλληνικὰ, 1 δὲ Ρωσικὸν καὶ 1 Ἰόνιον.

Ἐλθόντα, 1 μὲν ἐκ Ναυπλίου, 5 δὲ ἐκ Καλαμακίου, 3 ἐκ Πόρου, 4 ἐκ Σύρας, 1 ἐκ Κιμώλου, 1 ἐκ Πετσῶν, 1 ἐκ Σαλαμίνος καὶ 1 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ 343 πλοιάρια ἐκ διαφόρων μερῶν.

Εἰδη εἰσαχθέντα. Σίτος, ξυλία, λειμόνια, ἄνθηκες πρόσθατα κτλ.

Α πόστασις. 32 πλοῖα, ἐξ ὧν 30 μὲν Ἑλληνικὰ, 1 δὲ Ρωσικὸν καὶ 1 Ἰόνιον.

Διευθυνθέντα, 2 μὲν εἰς Πέτσας, 2 δὲ εἰς Τύραν, 6 εἰς Σαλαμία, 12 εἰς Σύραν, 1 εἰς Ταλάντιον, 2 εἰς Πόρου, 3 εἰς Καλαμάκιον, 1 εἰς Ναύπλιον, 1 εἰς Σμύρνην, 1 εἰς Αθήνας καὶ 1 εἰς Ισρ.

Καὶ 308 πλοιάρια εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὔκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἰδη ἔξαχθέντα. Σίτος, ξυλία, ἔλαιον, γεννήματα, κτλ.